

fmaa Landvæsen i dette Stykke. Det vil aabenbart ingen stor Betydning faae hærken i finansiel eller anden Henseende. Man vil se, at jeg i dette Stykke er fuldstændig antidoftrinar; jeg tager Sagen, som den foreligger, og jeg anser det for en stor Skade for vor Arbejderbefolkning i visse Egne og for de vedkommende dervedende Kommuner ligesom ogsaa for Samfundet i det Hele, hvis vi ikke pøve at give denne lille, ringe, for Statskassen betydningsløse Beskyttelse, som her er foreslaaet. Jeg tror ogsaa, at det vil vise sig, at naar vi saaledes trodse de for Øvrigt funde Værdomme til Jorden for selve Livet, saaledes som det er, vil vor Gjærning i den Retning blive opfattet med stor Velvillie. Jeg tillader mig at henstille disse Bemærkninger til det høie Things velvillige Overveelse og til den høitærede Finansministers velvillige Smødelommen.

Merk: Da der ifjor i Lødbudvalget var Tale om at forhøje Tobakstolden fra 7 Sk. ikke alene til, hvad Regjeringen havde foreslaaet, nemlig 10 Sk., men til 1 Mk., ja endogsaa til 20 Sk. (Berg: Det blev ved 12 Sk.)... Vi foresloge, saavidt jeg erindrer, 20 Sk. for Blade og 6 Sk. for Stille i det Forslag, som blev fremsat, men i hvert Tilfælde er dette jo kun en Hufommessag. Regjeringen har nu foreslaaet 12 Sk., og jeg vil gaa ud derfra. Da vi i hvert Tilfælde i Lødbudvalget vare betænkte paa at tilraade en betydelig Forhøielse af Tobakstolden, indsaa vi vel, at en Afgift paa Tobaksavl her i Landet vilde blive nødvendig, og jeg var med til at udtale dette; men jeg vil tilstaa, at en Afgift paa den Maade, som af Regjeringen her er foreslaaet, vilde efter den foreløbige Indsigt, jeg havde i Sagen, neppe være salden mig ind, og efterat jeg nu senere har sat mig nærmere ind i Sagen, forundrer det mig, at Regjeringen har givet sit Forslag den Udstrækning, som stet er. Jeg maa nemlig være fuldstændig enig med den ærede foregaende Taler (Rosfod) i, at det, som her foreslaas, vil paa den ene Side være et ligefremt Forbud mod Tobaksavl her i Landet og paa den anden Side et ligesaa bestemt Privilegium indtil 1878 eller maasse indtil 1880 for de halvtredie hundrede Lønder Land, der hidtil have været beplantede med Tobak; men at stabe et saadant Forbud og et saadant Privilegium maa jeg anse for ubeldigt. Jeg spurgte det ærede Medlem, der gav nogle Oplysninger, som ganske stemte med mine, om de hundrede nogle og halvtredstindstyve Ningsdalere, han fik ud som Indtægt af en Lønde Land, vare at betragte som Brutto eller Netto. Jeg tror, det ærede Medlem svarede Netto, men det maa være feil. Efter hvad jeg nemlig har erfaret, og det stemmer ogsaa med Oplysningerne i Regjeringens Motiver, saa kommer der 1,500 Pund Tobak ud af en Lønde Land, og sættes Prisen til den omtrentlig høieste, der betales for indenlandsk Tobak,

nemlig 10 Skilling, saa faar man som Bruttoindtægt 156 Rd. 4 Mk., hvorfra da igjen Omkostningerne ved Dyrkning og Tilberedning maa drages for at faae Nettoindtægten frem. Men dertil kommer endnu den Omstændighed, der er bleven mig meddelt fra Sagkyndige, at 10 Skilling er en ekstraordinær Pris endogsaa for de bedste Sorter indenlandsk Tobak. Jeg har bestemt Løfte om at faae Bewiser i Hænde for, at for saa Nar siden, altsaa efter at Tobakstolden i 1864 var bleven forhøjet med 40 pCt., fra 5 Sk. til 7 Sk., er indenlandsk Tobak bleven salbuot for 4 Sk. Pundet, uden at blive kjøbt for den Pris, og at der — ligeledes efter at denne Forhøielse er indtraadt — er blevet solgt Tobak for 6—8 Sk. Deraf følger ganske simpelt, at den nuværende Told af 7 Sk. paa ingen Maade kan betragtes som Beskyttelse helt ud for den indenlandsk Tobaksavl. Det er jo nemlig klart, at naar Tolden er 7 Sk., og den indenlandsk Tobak alligevel, i det Mindste i mange Tilfælde, ikke er mere værd end 4—6 Sk. pr. Pund, saa er der et Minus i Beskyttelsen; deraf følger igjen, at der, naar man kommer op til 12 Sk. i Told pr. Pund og ogsaa vil have Noget, der ligner 12 Sk. i Afgift af den indenlandsk Tobak, vil blive saa meget ringere Anvendelse for den simple indenlandsk Tobak, som Fabrikanterne da ikke længere ville kjøbe med det Tillæg i Pris, som Afgiften nødvendiggjør. Regjeringen har vel givet et lille Skjælv for Dyrkningen derved, at den, skjøndt det maa antages, at der gjennemsnitlig avles 1500 Pund Tobak paa hver Lønde Land, dog kun vil kræve Afgift af 1440 Pund. Gaa vi nu ud fra, hvad jeg rigtignok ikke tror vil vise sig at være Tilfældet, at den indenlandsk Tobak blev 5 Sk. mere værd pr. Pund i det Dieblit, vi forhøje Tolden med 5 Sk. pr. Pund, saa vil altsaa enhver Lønde Land, naar vi istedetfor 10 Sk. pr. Pund regne 15 Sk., give en Bruttoindtægt af 234 Rd. 36 Sk. Deraf skal svares en Afgift af 1440 Gange 12 Skilling, altsaa 180 Rd., saa at altsaa en saadan Lønde Land, selv under de nuværende høie Priser paa Jord, kun vil give 54 Rd. 36 Sk. i Brutto, hvorfra maa drages Dyrkningsomkostninger for at faae Netto frem. Men er det Tilfældet, saa er det ogsaa aldeles aabenbart, at Betsagelsen af dette Lovforslag er det Samme som fuldstændig at forbyde Tobakdyrkning her i Landet. Jeg veed nu ikke, om det virkelig er Lovforslagets Tanke. Det er jo muligt, hvad der er blevet meddelt fra sine Steder, at Jorden udvines ved Dyrkning af Tobakplanten; men man anser det jo dog i Almindelighed ikke for en Statsopgave at tvinge de forskjellige Jordbrugere til at benytte deres Jord mere eller mindre gjerrig, om jeg saa maa sige. Lade vi den samme Frihed som den, der nu er, bestaa, saa forekommer det mig, at der vil komme det modsatte Resultat ud af, hvad man maatte tilfigte, idet det dog ikke vil betvivles, at i 5 Nar